Küçük Adımlar ve Büyük Sonuçlar

DEFNE GÜÇLÜ 5D

Sabah araba ve motor sesleriyle uyandım. Okula giderken her yer egzoz ve benzin kokuyordu. Çok rahatsız ediciydi. Artık sabahları okula gitmekten hoşlanmıyordum. Eskiden çimen kokuları arasında tüm çocuklar ya bisikletle ya da yürüyerek okula gidiyordu. Şu an okula yürüyerek gelen kişilerin sayısı çok azdı. Okula vardığımda Türkçe öğretmenim bir anons yaptı. "Çocuklar, artık Millî Eğitim Bakanlığının dediğine göre tüm çocuklar okula yürüyerek ya da bisikletle gelecek, araba kullanımı azaltılacak ve sokaklara ağaçlar dikilecektir. İsteyen varsa 'Çevreyi Koru, Tasarrufu Sağla' kulübüne katılabilir." dedi. Hemen elimi kaldırdım. Mete, Zeynep ve Ömer de el kaldırmıştı. "Tamam, siz dördünüz hafta sonu saat 13.00'te okul bahçesine gelin. Orada diğer sınıflardan birkaç gönüllü de olacak. Elif Öğretmen ile beraber çalışmaya başlarsınız." dedi Türkçe öğretmenim. Arabalar bir sonraki günden itibaren azalmaya başlamıştı. Artık arkadaşlarımla beraber yürüyerek okula geliyorduk. Okul 08.30'da başladığı için yürümeye 08.00'de başlamamız yeterli oluyordu. Sabahları artık araba sesiyle uyanmıyordum. Zaten hepimizin evi birbirine yakındı. Zeynep ve Defne ile sabah yola çıkıp konuşa konuşa yürüyorduk. Hafta sonu olunca okula koştum. Bahçede Mete, Zeynep, Ömer ve diğer sınıflardan birkaç çocuk vardı. Birkaç dakika sonra Elif Öğretmen geldi. "Merhaba çocuklar, bugün sokaklara ağaçlar dikip çöpleri toplayacağız. Yarın da insanları bilgilendirmek için posterler yapıp asacağız." dedi. Çok heyecanlıydım. Hemen çöpleri toplamaya başladık. Her yer çöp içindeydi, tek tek çöpleri topladık. Daha sonra tohumları alıp boş bulduğumuz topraklara ektik ve suladık. Uzun süre çalışmıştık, saat 16.00 olmuştu. Yarın gelip posterleri tasarlayacaktık. Elif Öğretmen, "Aferin çocuklar, bugün çok çalıştık. Yarın 4-B sınıfında buluşacağız. Yine saat 13.00 gibi gelin. Yanınızda boya kalemlerinizi getirin. Dört kişilik gruplar olup posterleri tasarlayacağız, daha sonra fotokopilerini çekerek sokaklara asacağız." dedi. Yarını iple çekiyordum. Akşam evime geldiğimde tüm ışıkların açık olduğunu gördüm. Hemen ışıkları kapattım ve odama girdim. Yatağa yattım ve düşündüm: Eğer ben ve arkadaşlarım bunları yapmasaydık ne olurdu? Dünya'yı daha güzel yapmak için başka ne yapabiliriz? Bunları düşünürken uyuyakalmışım. Sabah erkenden uyandım ve çantamı hazırladım. Saat 12.50 olunca yola çıktım. Artık araba sesi azalmış ve yürüyen ya da bisiklet süren insanlar çoğalmıştı. Okula geldim ve 4-B sınıfına gittim. Tüm arkadaşlarım oradaydı. Her yer çok renkli ve neşeliydi. Ben Zeynep, Mete ve Ömer ile grup oldum. Elif Öğretmen kâğıtlarımızı dağıttı ve çalışmaya başladık. Çok renkli bir çalışma yapıyorduk. Her yeri süsledim. Zeynep, "Vay, çok güzel olmuş Selin!" dedi. Ampul çizip altına "Işıkları tasarruflu kullanmalıyız." yazdım. Posterlerimizi bitirdikten sonra fotokopi odasına gittik. Her posterin yirmi kopyasını çıkarttık ve sokağa çıktık. Posterlerimizi binalara astık. Ayrıca insanlara "Posterimizi ister misiniz? Bilgilendirmek amacıyla yaptık. İsterseniz inceleyebilirsiniz." diye soruyorduk. Bazı insanlar poster alıp inceliyordu. Gün sonunda altmış posterden sadece sekizi kalmıştı. Öğretmenime, "Öğretmenim, bence kulübümüzü büyütmek için dışarıdan insanlara da katılmak isteyip istemediklerini sormalıyız. Mesela ilanlar asabiliriz. Böylece enerji verimliliği ile ilgili kulübümüz büyür ve daha çok çalışma yapabiliriz." dedim.

"Hımm… Aslında güzel fikir Selin. Yapabiliriz. O zaman çocuklar, haftaya cumartesi günü ilanlar hazırlayacağız." dedi. Evime gittim. Hafta sonu bitmişti, sınıfıma neler olduğunu

anlatmak için sabırsızlıkla bekliyordum. “Ah!” dedim. Çok yorulmuştum. Güzel bir uyku şimdilik tek ihtiyacımdı. Kafamda neler yapmam gerektiğini planlarken uykuya daldım. Pazartesi günü öğretmenim, “Merhaba çocuklar, hafta sonu ne yaptınız bakalım?” dedi. Hemen parmak kaldırdım. “Öğretmenim, ben ‘Çevreyi Koru, Tasarrufu Sağla’ kulübünde ne yaptığımı anlatacağım. İlk gün tohum ektik ve çöp topladık. Pazar günü ise bilgilendirme amacıyla posterler tasarlayıp astık.” dedim. Öğretmenim, “Çok güzel şeyler yapmışsınız Selin. Seninle ve arkadaşlarınla gurur duyuyorum.” dedi. Öğle vakti olunca Zeynep, Ömer ve Mete’yi çağırdım. “Hey arkadaşlar! Bence biz ilan hazırlıklarına başlayıp Elif Öğretmen’e sürpriz yapalım. Böylece cumartesi günü daha büyük bir grupla çalışırız.” dedim. Mete, “Aynen, bence yapalım.” dedi. Zeynep ve Ömer de onayladı. “Okuldan sonra evime gelin. Beraber ilan yapmaya başlarız.” dedi Zeynep. Hepimiz “Tamam.” dedik. Okuldan sonra hemen Zeynep’in evine koştuk. “Arkadaşlar, kâğıtlarınızı ve boyalarınızı çıkarın. ‘Çevreyi Koru, Tasarrufu Sağla’ grubu iş başında!” dedi Ömer. Hepimiz kâğıt ve kalemlerimizi çıkardık ve ilanları hazırlamaya başladık. Hepimiz bitirdikten sonra kırtasiye dükkânına gittik. Kırtasiyeciden bunların fotokopisini çekmesini istedik. İlanlarımızı sokaklara asıp insanlara dağıttık. Gün sonunda çok yorulmuştuk. Eminim Elif Öğretmen bizimle gurur duyacaktı. Cumartesiye kadar ilanlarımızı gören birçok kişi grubumuza katılmak istemişti. Herkes okulumuzun kapısında bekliyordu. Hemen okulun bahçesine girdim. “Elif Öğretmenim, gelin hadi. Size bir sürprizimiz var. Sonra çalışmalara başlarız. Bugün kumsaldaki çöpleri toplayabiliriz ya da enerji verimliliği ile ilgili bir gösteri hazırlayabiliriz.” dedim. “Tamam, tamam. Sakin ol. Şimdi beni nereye götürüyorsun, söyle bakalım.” dedi. “Beni takip edin öğretmenim.” diye cevapladım. Öğretmen beni takip etti. Ben de okulun kapısına gittim. “Selin, bütün bu insanlar kim?” dedi öğretmen. “Öğretmenim, bunlar ‘Çevreyi Koru, Tasarrufu Sağla’ grubumuzun üyeleri. İlanlar asarak grubumuzu büyüttük.” dedim. “Vay canına! Çok hoş bir sürpriz. O zaman bir yardımcı seçmem gerekiyor. Sonuçta tüm bu grubu tek başıma yönetemem. Selin, yardımcım olur musun?” diye sordu Elif Öğretmen. “Tabii ki!” dedim. Aklımda çok iyi bir fikir vardı. Enerji verimliliğinin önemini anlatan bir gösteri hazırlayacaktık. Hemen öğretmenime söyledim. “Bence bir gösteri hazırlayalım. İsrafı ve enerji kullanımını azaltmayı amaçlayan bir gösteri olabilir.” dedim. Öğretmenim onayladı ve gruba söyledi. “Şimdi gösterimiz için bir senaryo yazmamız gerekiyor.” dedi. Hepimiz fikir aradık. Zeynep, “Bence fazla enerji tüketen bir aile ile geri dönüşüm yapan bir aileyi canlandıralım. Sonra da farkı gösterelim.” dedi. Mete, “Bence çok iyi bir fikir.” dedi. “Rollerimizi belirleyip senaryoyu yazalım.” dedim. Büyükler onayladı. Elif Öğretmen, “Senaryo fikri olan var mı?” diye sordu. Büyüklerden biri, “Benim var. Bence dört kişilik iki aile olsun. Bir aile fazla enerji tüketsin, diğer aile ise tasarruf yapsın. Sonunda anlatıcı fazla enerji tüketen ailenin dezavantajlarını, tasarruf yapan ailenin ise avantajlarını anlatsın.” dedi. Benim daha iyi bir fikrim vardı. “Bence bunları yaptıktan sonra fazla enerji tüketirsek Dünya’nın gelecekte nasıl bir yer olacağını gösteren bir sahne yapalım.” dedim. Herkes onayladı. “O zaman hazırlıklara başlıyoruz!” dedi Elif Öğretmen. Toplam on beş kişiydik. Ben ve öğretmenim gösteriyi yöneten kişilerdik. Herkes hazır olunca prova yapmaya başladık. Çok hızlı ilerliyorduk. Gösteriyi pazar akşamı sergilemeyi planladık ve ben gösteriyi izlemek isteyenler için bir afiş tasarladım. Pazar günü geldi. Son hazırlıkları yaptık. Sonunda seyirciler gelmeye başlamıştı. Çok heyecanlıydım. Gösteri başladı. Anlatıcı, “Dünya’yı daha iyi bir yer hâline getirmek için tasarruf yapmalıyız!” dedi. Gösteri harikaydı. Herkes çok beğendi. Sonunda bir duyuru yaptım. “Değerli seyircilerimiz, umarım bu gösteriden sonra enerji verimliliğine daha çok önem verirsiniz. Eğer çevrenizi de bilgilendirmek istiyorsanız buradaki kâğıtlardan alabilirsiniz. Teşekkürler!” Herkese kâğıtları dağıttım. Elif Öğretmen beni çağırdı. “Selin, çok güzel bir gösteriydi.

Umarım gelecekte de senin gibi bir sürü öğrenci yetiştiririz.” dedi. “Öğretmenim, bu kulüp çok güzeldi. Gelecek yıllarda da umarım böyle bir kulübe dâhil olurum.” diye cevapladım.

Yaz tatili başlamıştı. Çok heyecanlıydım.